

GEEF MIJ EEN ZEGEN

Preek uitgesproken door B.A. Ramsbottom 's morgens op de Dag des Heeren, 19 april 2015.

Tekst: *En zij (Achsa, de dochter van Kaleb) sprong van den ezel af; toen sprak Kaleb tot haar: Wat is u? En zij zeide: Geef mij een zegen; dewijl gij mij een dor land gegeven hebt, geef mij ook waterwellingen. Toen gaf hij haar hoge waterwellingen en lage waterwellingen. (Jozua 15:18-19).*

Dit is een van die kleine juwelen die, temidden van veel namen en plaatsen, verborgen liggen in het Oude Testament. Hier vinden we opnieuw Kaleb en het schijnt dat, waar hij genoemd wordt, de Heilige Geest hem altijd een heel eervolle vermelding geeft. Welnu, wat is het een zaak om zulk een getuigenis van God Zelf te hebben, dat hij de Heere geheel volgde!

Kaleb deed hier een uitdaging. Er was een plaats genaamd Kirjath-Sefer. Het was in de handen van de vijand en Kaleb deed een uitdaging. Indien er enig dapper man gewillig was om Kirjath-Sefer in te nemen, dan zou Kaleb hem zijn dochter tot vrouw geven. Er was deze jonge man Othniël. Later in het boek Richteren is te lezen dat hij de eerste van de richters was (Richt. 3:9-11). Hij regeerde over Israël. En hij nam Kirjath-Sefer in en ontving Kalebs dochter Achsa tot zijn vrouw. Kaleb had haar een geschenk gegeven, maar zij moedigde haar man aan om iets anders te vragen, maar hij scheen onwillig om het te doen, en daarom sprong zij zelf heel eerbiedig van haar ezel en vroeg hem: *Geef mij een zegen*. Letterlijk bedoelde zij: geef mij een geschenk. Kaleb (een liefdevolle vader gewillig om alles te doen om haar te helpen) vroeg haar, zo vriendelijk, zo hartelijk wat zij graag zou willen *Wat is u? En zij zeide: Geef mij een zegen*. Er is een geschenk dat ik graag zou willen hebben. Gij hebt mij al vriendelijk dit stuk land gegeven, maar het is een dor¹ land; het is daar waar de middagzon krachtig op schijnt. Het zou helpen als we een ander klein veld zouden kunnen krijgen met enige waterwellingen. *Geef mij ook waterwellingen*. Kaleb willigde haar verzoek zeer vriendelijk in. *Toen gaf hij haar hoge waterwellingen en neder² waterwellingen*, of lage waterwellingen. Dat is in het kort de geschiedenis.

Gods volk heeft hierin altijd een zeer schoon beeld gezien hoe de Heere in liefde en barmhartigheid met Zijn kinderen handelt, hoe Hij met hen handelt in het verhoren van hun gebeden, in het omgaan met hun lasten, in het inwilligen van hun verzoeken. De tekst die Gods volk met betrekking tot deze kleine geschiedenis zo vaak aangehaald heeft, is: *Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven dengenen die ze van Hem bidden*. Met andere woorden, Kaleb was slechts een zondig man, maar hij wist goede dingen aan zijn kinderen te geven. *Hoeveel te meer zal uw Vader, Die in de hemelen is, goede gaven geven dengenen die ze van Hem bidden*.

---

¹ In het Engels staat letterlijk: 'een zuidland', zie kanttekening 24.

² Volgens de Engelse vertaling.

Nu, we verlaten de historische zijde om het vanmorgen op een geestelijke wijze te benaderen. Wat te denken van dit woord dat Kaleb zei: *Wat is u?* Het doet ons denken aan hoe de Heere Zelf in het Oude Testament tot Sálomo sprak: *Begeer wat Ik u geven zal.* Het herinnert ons er aan hoe de Heere in het Nieuwe Testament sprak tot de arme, blinde Bartiméüs: *Wat wilt gij dat Ik u doen zal?* In een van onze welbekende gezangen pakt John Newton dit punt heel mooi op:

En zegt Gij: 'Begeer wat gij wilt'?
Heere, ik zou het gouden uur aan willen grijpen;
Ik bid om bevrijd te worden,
Van zonde, schuld en satans kracht.

Verleen meer van Uw tegenwoordigheid, Heere,
Laat mij meer van Uw beeld dragen;
Richt Uw troon op in mijn hart,
En regeer daar zonder mededinger.

Verzegel de vergeving van zonden aan mijn hart,
En om uit U vreugde tot mijn sterkte te trekken;
Om Uw onvergelijkelijke liefde geopenbaard te hebben
In al haar hoogte, breedte en lengte.

Toen sprak Kaleb tot haar: Wat is u?

O, geliefde vrienden, als de Heere Jezus dat vanmorgen persoonlijk tot u zei, wat zou uw antwoord zijn? Nu, we weten wat ons antwoord **behoort** te zijn, maar wat zou ons vleeselijk hart antwoorden als het aan zichzelf werd overgelaten? Ik meen dat Philpot, ergens over deze zaak sprekend, zegt dat een kind van God, aan zichzelf overgelaten, zou vragen om enige natuurlijke zaak, om uit een bepaalde zorg te geraken, om iets te verkrijgen wat hij begeert, eerder dan de hemel zelf!

Toen sprak Kaleb tot haar: Wat is u?

Wel, mocht u vanmorgen uw hart onderzoeken, u die naar de kerk gekomen bent. Wat is het wat u echt zou willen? Wat is het wat u werkelijk zoekt? Laat ons duidelijk zijn, er is niets verkeerd in het vragen naar deze natuurlijke dingen, maar boven alles een ziel om gered te worden, zonden om vergeven te worden, een hel om te ontkomen en een hemel om te gewinnen.

Wat is u? En zij zeide: Geef mij een zegen.

Ik vraag me af of hier iemand is die, voordat u vanmorgen naar de kerk kwam, gebeden heeft om een zegen; dat de Heere ons samen mocht zegenen; dat Hij Zijn Woord mocht zegenen; dat Hij de prediking van het eeuwig Evangelie mocht zegenen; dat Hij Zijn zegen mocht gebieden, ja het leven tot in eeuwigheid. Maar het is dit **mij**. Zegen **mij**, ook **mij**, Heere. Ga mij niet voorbij. Het is dit **mij**; het is persoonlijk. Ik ben het. Ik ben de zondaar. Ik ben in nood. Ik ben degene die sterven moet. Ik ben bezorgd over vrienden en geliefden, het gezin en de gemeente, maar **ik** ben het, o Heere. *Gedenk mijner, o HEERE, naar het welbehagen tot Uw volk, bezoek mij met Uw heil. 'Geef mij Christus, of ik sterf.'* Heeft iemand van u een zodanige godsdienst? Dit is de godsdienst van de Heilige Geest. Het is niet de gods-

dienst die we van nature hebben. 'Bij mij is het dringend, een zaak die haast heeft en drukt'. Dit is de godsdienst van de Heilige Geest. Ware godsdienst is zo persoonlijk.

Geef mij een zegen.

Maar, 'wat wil het zeggen in waarheid gezegend te zijn?' Mensen spreken soms onnadenkend. Zo u wilt, geef ik u een dogmatische, theologische definitie van een zegen. Het is de almachtige God Die, om Jezus' wil, in Zijn barmhartigheid enige gunst schenkt aan een onwaardig zondaar. Wel, dat is slechts een theologische definitie ervan. Maar u weet wat u bedoelt wanneer u zegt: *Geef mij een zegen*. Wat voor soort zegen is het? Is er hier een die zegt, geef mij deze zegen, Heere: bereid mij voor de eeuwigheid. Maak mij gereed om te sterven. 'Uw Geest moet dit werk volvoeren.' Maak mijn hart recht voor Uw ogen. Ik kan mijzelf niet voorbereiden. Ik wil niet bedrogen worden. Ik wil ten laatste waar bevonden worden. Verlos mij door Uw genade. Is dit de zegen die u begeert?

Geef mij een zegen.

Of is er iemand onder u die zodanige komt: *Geef mij een zegen*. Vergeef mij al mijn zonden en schenk mij de zoete verzekering dat ze vergeven zijn door dat dierbare bloed dat vloeiende op Golgotha. 'Was mij, Zaligmaker, of ik sterf.' Het is de zegen die u zoekt. Maar er zijn zoveel dingen.

Geef mij een zegen.

Is er ook ten huize uws vaders plaats voor ons om te vernachten? O, geef mij een lot en plaats onder Uw kinderen. Ik ben het niet waardig, maar: Uw volk is mijn volk en uw God mijn God.

Geef mij een zegen.

Misschien is het voor sommigen van u de eerste keer dat u zich afvraagt of de Heere u ooit gezegend heeft. Maar we zingen: 'Christus heeft zegeningen om mee te delen.' U zegt: Heere, is er één voor mij? We lezen dat de Vader Zijn volk gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus³. O Heere, geef mij een van deze zegeningen. Is er vanmorgen een Jabez? Wat ik bedoel? Jabez zei: *Indien Gij mij rijkelijk zegenen zult*⁴! Ik vat een **rijkelijk zegenen** op een van deze zegeningen der genade te zijn, een van deze zegeningen van de verlossing. Nu, gezondheid is een zegen, het voorzien in onze nooddrift is een zegen en zo kunnen we doorgaan in al deze dingen. Antwoorden op het gebed, deze dingen zijn zegeningen en u bidt erom, en u bent er dankbaar voor. Maar, *één ding is nodig*, en naarmate de Heere het door de Heilige Geest in uw hart gegraveerd heeft, is uw gebed: *Indien Gij mij rijkelijk zegenen zult!*

Geef mij een zegen.

En u, die misschien vaak gezegend bent, misschien wandelt u in duisternis. *Die tussen de cherubs zit, verschijn blinkende*. Geef mij Uw zegen van hemels licht en hemelse liefde. Schijn in mijn hart, op Uw Woord en op mijn pad.

Geef mij een zegen.

---

³ Éfeze 1:3

⁴ 1 Kronieken 4:10. In het Engels: O, dat Gij mij werkelijk zoudt willen zegenen.

Of misschien is het met sommige van u zo: *doe mij Uw goedertierenheid in den morgenstond horen*. Uw schapen horen Uw stem. Gij kent ze. Zij volgen U. O, *doe mij Uw goedertierenheid in den morgenstond horen*. Laat ik tot mij horen spreken van vrede en van troost. O, geef mij een zegen door Uw Woord. Geef mij een zegen door de prediking van het Evangelie. Zend mij niet ongezegend naar huis.

Geef mij een zegen.

Wat dacht u van de liefde van Christus? O, geef mij deze zegen, om de liefde van Christus uitgestort te voelen in mijn hart door de Heilige Geest. O, geef mij een zegen. Wat denkt u van Golgotha? 'Het wonderbare kruis waarop de Vorst der heerlijkheid stierf.' O, geef mij deze zegen. Leid mij daar door het geloof. Breng me aan de voet van het kruis. Mag ik door het oog des geloofs het bloed van het kruis zien. Mocht ik een aandeel daarin kennen en gevoelen.

O, geef mij een zegen.

Of zijn er sommigen van u die zo zijn: u voelt zich zo beschaamd over uzelf. U zegt: Heere, geef mij een zacht hart. Ik ben beschaamd over mijn harde hart. Geef mij meer bekommering. Ik ben beschaamd over mijn zorgeloosheid. Geef mij een geest des gebeds. Ik houd niet van mijn biddeloze gebeden.

O, geef mij een zegen.

Die zegen om staande gehouden, ondersteund, uitgeholpen en veilig doorgeholpen te worden. O, *geef mij een zegen*. Er zijn zoveel zegeningen als een schat bewaard in het Evangelie van Gods genade, maar o, mocht daar een voor mij zijn die zo arm en zo onwaardig ben. Ga mij niet voorbij. Indien een zondaar ooit gezegend zal worden, dan moet het altijd op één grond zijn. Het moet zijn op gronden van genade in Christus door Zijn dierbaar, zondeverzoenend bloed. Maar geef mij die zegen om veilig doorgeholpen te worden en ten slotte veilig ten hemel te komen.

Geef mij een zegen; dewijl gij mij een dor land gegeven hebt, geef mij ook waterwellingen.

Ik vat dit 'zuidland' zo op dat het betekent dit stuk grond te zijn dat Kaleb vriendelijk aan Achsa en haar man gaf. De middagzon scheen er helder en krachtig op. Nu, ik wil dit op twee geheel tegengestelde manieren uitleggen.

Misschien gevoelen sommigen van u dat de Heere u een 'zuidland' gegeven heeft in de voorzienigheid. Hij heeft ervoor gezorgd dat de zon op u scheen. Hij heeft u een mooi huis gegeven, u heeft een fijn gezin, u bent voorzien van een geschikte baan, en er zijn zoveel dingen in uw leven als u om u heen ziet; dan gevoelt u dat de Heere u een 'zuidland' gegeven heeft en u bent er dankbaar voor. U ziet terug op uw leven, hoe de Heere u hier en daar geholpen heeft, u ondersteund heeft, u uitkomst gegeven heeft, en u voelt zich zo dankbaar voor al deze dingen die de Heere gedaan heeft in uw gezin, in uw leven, in uw omstandigheden en al deze dingen. Hij heeft sommigen van u gezegend met een gunstige uitslag op school of universiteit of in uw werk. Welnu, u zegt: Heere, ik heb een 'zuidland' gekregen. O, maar u voelt dat u iets meer nodig heeft. U kunt niet bevredigd zijn met al deze dingen die de Heere u in het natuurlijke gegeven heeft. U bent er dankbaar voor; u bent dankbaar voor dat 'zuidland' waarop de zon zo helder schijnt. Maar u zegt:

Deze dingen kunnen mij nooit tevreden stellen;
Geef mij Christus alleen, of ik sterf.

U begeert iets beters, omdat u zich bewust bent dat al die andere dingen eens door u achtergelaten moeten worden, en u bent zich bewust dat u in één ogenblik al die dingen kunt verliezen.

Dewijl gij mij een dor land gegeven hebt, geef mij ook waterwellingen.

O, u begeert die waterwellingen van levend water te kennen, die vanuit eeuwige liefde vloeien, die vanonder de heilige troon van God vloeien, die alle zegening neder brengt, die vloeit langs de weg van het kruis; deze levende stromen die in Christus zijn om vrede te brengen tot uw dorstende, verlangende ziel. Omdat, als uw godsdienst waar is en u wedergeboren bent door de Heilige Geest, er die inwendige dorst zijn zal. Het is een kenmerk van leven in uw ziel. O, zegt u, al deze dingen, het 'zuidland' en de zon die er zo lieflijk, zo helder op schijnt in de voorzienigheid, kunnen niet tevreden stellen. Om die stem van liefde en barmhartigheid te horen: *Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke*. U zegt:

Ik kom, o Heere, en dorst naar U;
Geef mij van dat levende water,
Anders zal ik bezwijken en sterven;
Alle andere middelen helpen niet,
Alle andere stromen zijn ijdel nevens
Wat vloeit van Golgotha.

Dewijl gij mij een dor land gegeven hebt, geef mij ook waterwellingen.

En om het dan van de andere kant te bezien, geheel tegengesteld – een 'zuidland', het niet op te vatten dat de zon zo warm en zo gezegend op dat 'zuidland' schijnt, maar die vurige, brandende middagzon van moeilijkheid, zorg, smart en verleiding.

Misschien heeft iemand van u de ene zijde van het 'zuidland' en anderen van u vanmorgen de andere zijde van het 'zuidland'. Maar hoe het ook zij, *geef mij ook waterwellingen*. Nu, als u dat droge, brandende, dorre land heeft – u kunt het geestelijkerwijze voelen – o, dan verlangt u dat de Geest op u wordt uitgestort van omhoog. U verlangt dat het dorstige land bezocht wordt⁵. Maar diegenen onder u die moeilijke zaken hebt, en er onder buigt; u bent gezegend met de genade van onderwerping. U zegt: Heere het is een 'zuidland' dat U mij gegeven hebt, en soms is die brandende zon op de middag te zwaar, te vurig, te intens voor mij. *Geef mij ook waterwellingen*. De Heere is machtig om deze dingen in evenwicht te brengen, om u deze waterwellingen te geven die zo lieflijk in het Evangelie vloeien.

Nu, het gebed werd verhoord. Hier is gebed en het is een gehoord en een verhoord gebed. *Toen sprak Kaleb tot haar: Wat is u? En zij zeide: Geef mij een zegen; dewijl gij mij een dor land gegeven hebt, geef mij ook waterwellingen*. Letterlijk bezien, wat voor nut zou dat land gehad hebben als de zon erop brandde, indien er geen bevoeijing was, indien er geen waterwellingen waren om het te verkwikken, te verzachten, te verlevendigen?

Geef mij ook waterwellingen. Toen gaf hij haar hoge waterwellingen en lage waterwellingen.

---

⁵ Zie Psalm 65:10

Gods volk heeft dit altijd verklaard als de lage waterwellingen van de voorzienigheid en de hoge waterwellingen van de genade, en de Heere geeft Zijn volk beide.

Toen gaf hij haar hoge waterwellingen en lage waterwellingen.

Misschien zeggen sommigen van u: dat is omdat zij zijn geliefde dochter was; ik weet niet of ik een geliefde dochter van de Heere ben. Maar als u niet kunt gaan als een kind van God, u kúnt als een zondaar gaan, omdat de heerlijke waarheid van de zevenentachtigste Psalm aan elke door genade gezaligde zondaar behoort. *Zijn grondslag is op de bergen der heiligheid... Zeer heerlijke dingen worden van u gesproken, o stad Gods... En van Sion zal gezegd worden: Die en die is daarin geboren; en de Allerhoogste Zelf zal haar bevestigen. De HEERE zal hen rekenen in het opschrijven der volken, zeggende: Deze is aldaar geboren.* En dan dat zegevierende besluit: *Mitsgaders al mijn fonteinen, zullen binnen U⁶ zijn; alle, de lage waterwellingen en de hoge waterwellingen.* Ik heb geen enkele in mijzelf; ik heb geen enkele waterwelling vanuit mijn hart; ik kan ze in de wereld niet vinden. *Al mijn fonteinen, zullen binnen U zijn.* Deze hoge waterwellingen van genade, liefde, barmhartigheid, getrouwheid en innerlijke ontferming; deze waterwellingen die nooit kunnen uitdrogen, en ‘alles om Jezus hoog te verheffen’. Geen vervuilde waterwellingen, geen water uit bakken. De Heere klaagde dat sommigen van Zijn volk tevreden waren met water uit bakken⁷, en het waren gebroken bakken, in welke, de woorden nemend zoals ze bedoeld zijn, niet veel water was, en het water dat er in was, was vervuild. Wat zegt Hij van Zichzelf? *De Springader des levenden waters.* Dit is de Bron van deze hoge waterwellingen.

O Christus, Hij is de Springader,
De diepe, zoete Bron van liefde.

En Zijn volk, hoe drinken zij van deze stromen! *En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade. En gijlieden zult water scheppen met vreugde uit de fonteinen des heils.* O, maar de waterwellingen zijn nog steeds overvloeiende, vol en om niet! Er is een wonderlijke volheid in Christus die nooit kan worden uitgeput.

Wat doen deze hoge waterwellingen aan dit ‘zuidland’? Wel, als zij er overheen vloeien, als zij het bewateren, maken zij de bodem zacht. Daar is vruchtbaarheid in plaats van onvruchtbaarheid. Daar is leven in plaats van de dood. Daar waar alles hard was, wordt het week gemaakt. Indien u het in één woord wilt: *Wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren.*

Toen gaf hij haar hoge waterwellingen en lage waterwellingen.

Veracht niet de lage waterwellingen van Gods voorzienigheid. U kunt voorzienigheid en genade niet echt van elkaar scheiden. Indien u deze lage waterwellingen met één woord wilt omvatten, dan is het dit: *Doch mijn God zal naar Zijn rijkdom vervullen **al uw nooddrift**, in heerlijkheid door Christus Jezus.* Welnu, dit zijn de waterwellingen. Dit is de onuitputtelijke vervulling. *Zijn rijkdom in heerlijkheid door Christus Jezus.* Zij vloeien altijd, zijn altijd vol en hun stromen zijn stromen van zaligheid. Zij kunnen nooit opdrogen.

---

⁶ Er is hier hoofdletter geplaatst omdat dit ook in de Engelse tekst van deze preek is gedaan.

⁷ Zie Jeremía 2:13

O, maar zij vloeien ook in de weg van de voorzienigheid. De Heere bekommert Zich over de kleinste dingen in het leven van Zijn volk. U leest in Gods Woord van de kleine dingen waarover de Heere Zich bekommert. Loof de Heere voor de hoge waterwellingen, maar veracht nooit, nooit de lage waterwellingen. O, wat zouden we doen zonder die! Morgen op morgen, dag aan dag, morgenochtend, wat er ook is of niet is, als u thuis komt, de lage waterwellingen vloeien en moge u in staat gesteld worden om Zijn goedertierenheid in de morgenstond te verkondigen en Zijn getrouwheid in de nacht (Ps. 92:2).

Welnu, wat een woord is dit, om deze onschatbare zegen door de rijkdom van Zijn genade om niet in Christus te kennen, om de hoge waterwellingen en de lage waterwellingen te kennen. Dat ze in ons midden vloeien, in ons leven, onze huizen, gezinnen, omstandigheden en in Gods kerk en boven alles in onze harten vloeien. U weet hoe het dan zal zijn: *O Naftali, zijt verzadigd van de goedgunstigheid en vol van den zegen des HEEREN.*

En zij sprong van den ezel af; toen sprak Kaleb tot haar: Wat is u? En zij zeide: Geef mij een zegen; dewijl gij mij een dor land gegeven hebt, geef mij ook waterwellingen. Toen gaf hij haar hoge waterwellingen en lage waterwellingen.

Predicatie van **ds. B.A. Ramsbottom** - Bethel Chapel Luton - Gospel Standard Strict Baptists.
Oorspronkelijk in het Engels verschenen als nummer 361.
Met toestemming uitgegeven in het Nederlands.